

கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று

மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

பதிவனந்தாந்தொகுதி.

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1916—1917.

செந்தமிழின்

பதிவணந்தாந்தொகுதியுள்ளுறை.

அததாபக்குறிப்பு:—	பத்திராதிபர்.	உடுந, ௫௨௨
அந்தகக்கவி, வீரராகவ } முதலியார்காலம்:—	ஸ்ரீமத், வே. ஜோ. தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள். M.R.A.S.	௧௬௩
அறியாமை வினா:—	„ ச. ஸ்ரீவிவாஸையங்காரவர்கள்.	௧௩௦
இந்துதேசசரித்திர } காலக்குறிப்புகள்:—	„ R. S. நாராயணசாமி ஐய ரவர்கள், B. A. B, L.	௧௩௧
இப்போதைய கல்விப் } பயிற்சி:—	„ K. G. வீரராகவைய ரவர்கள்.	௫௫௦
இயற்சொல்லுந் } திசைச்சொல்லும்:—	„ S. வேங்கடராமைய ரவர்கள்.	௫௩௪
இரசாயனமும் ஐரோ } ப்பிய யுத்தமும்:—	„ K. G. வீரராகவைய ரவர்கள்.	௧௧௫
இரணியன்வதைப் } பாணி:—	ச. நல்லசிவன்பிள்ளை. சுக, அக, ௧௪௭, ௨௦௩, ௨௫௬	
இருமணி (சத்தம் } சதசத்தம்):—	„ J. M. நல்லசாமிப்பிள்ளை யவர்கள்.	௫௩௯
உரையாசிரியர்கள்:—	ஸ்ரீமத், ச. சபாரத்தினமுதலியாரவர்கள்.	௨௧௧
“எல்லே” என்னுஞ் } சொல்:—	„ S. வேங்கடராமைய ரவர்கள்.	௫௩௩
ஒரு ஐயம்:—	„ R. வேங்கடாசலம்பிள்ளையவர்கள்.	௧௬௫
ஒரு சந்தேகம்:—	„ வெங்கடராமசர்மா அவர்கள்.	௨௫௨
ஒரு நூதன } ஆராய்ச்சி:—	„ N. V. சுந்தரராஜையரவர்கள். B. A. L. T.	௮௫
ஒரு வினிகதை:—	„ தமிழ்த்தொண்டன் அவர்கள்.	௨௫௧
ஒரு விண்ணப்பம்:—	„ சிவபாதமவர்கள்.	௨௫௧
ஒசனை நாற்கூதமே:—	„ S. சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௧௨௬

கடவுளும் உலகும்:— ஸ்ரீமத், J. M. நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்கள். ௨௪௩

கடைச்சங்ககாலம்:— „ K.G. சங்கரையரவர்கள். ௫௬௭, ௬௩௩

கடைச்சங்கத்திறுதிக்காலம்:— } „ K. S. ஸ்ரீநிவாஸபிள்ளையவர்கள். ௩

கருவூர்ச்சிலாசாசனவாராய்ச்சி:— } பத்திராதிபர். ௬௦௮

கல்லாடமும் அதன்காலமும்:— } ஸ்ரீமத், T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தாரவர்கள். ௬௦௭

கொங்கதேச அரசர்கள்:— உதவிப்பத்திராதிபர். ௬௪௩, ௬௬௭

கொங்கிற்கருவூர், வஞ்சிமாநகர் என்பதற்குச் சிலாச்சாசனமும் வழக்குமுண்மை:— } ஸ்ரீமத், ரா. இராகவையங்காரவர்கள், சேதுசமஸ்தான வித்வான். ௬௦௭

கோப்பெருஞ்சோழன்:— „ ச. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள். ௬௮௫

சங்கவாழ்த்துப்பா:— „ திரு. இராமஸ்வாமி ஐயங்காரவர்கள். ௬௬௪

சப்பாத்துக்கள்ளியின் உபயோகம்:— } „ J. Chelvaranga Raju. ௩௩

சரமகவிமாவிகை:— „ மின்னாநூருத்தினவர்கள். ௨௫௪

சில வகுப்பார்களின் பட்டப்பெயர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள்:— } „ G. A. சுந்தரமையரவர்கள். B. A. B. L. ௬௬௨

செங்குன்றார்:— „ அ. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்கள். ௬௬௦

செந்தமிழ்ச்சிறப்பு:— „ N. V. சுந்தரராயையரவர்கள். B. A. L. T. ௨௫, ௬௭

சேரர்பேரூர்:— „ S. சோமசுந்தரபாரதியவர்கள் M. A. B. L. ௨௬௭, ௩௩௬

தக்கம், தெற்கு; தக்கநாடு, தென்னாடு:— } „ T. S. குப்புசாமிசாஸ்திரியவர்கள். ௬௨௮

தமிழ்ச்சங்கங்களுக்கும், தமிழ்ப்புலவர்களுக்கும்:— } „ த. வே. உமாமகேசுவரம்பிள்ளையவர்கள். ௬௫௬

தமிழ்நாடுகளும் பண்டித சுப்பிரமணியசாஸ்திரியாரும்:— } „ வே. ஜோ. தம்பிப்பிள்ளையவர்கள். M. R. A. S. ௫௨௩

தமிழ்ப்புலமைப்
பரிசு:—

மாட்சிமைதங்கிய B. இராஜராஜேஸ்வர
சேதுபதியவர்கள், அக்கிராசனாதிபதி
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம். ௩௨௯

திருஞானசம்பந்த
சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்:—

ஸ்ரீமத், S. சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள். ௩௪

திருவிசுவர் சாஸநம்:—

„ T. A. கோபிநாதராவ் அவர்கள். ௩௫௪

திருவைகாவூர்ச்சாஸ
நம்:—

„ T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தா
ரவர்கள். ௨௪௧

தேசபாஷையின்
வளர்ச்சிக்குற்றவழி:—

„ ஊ. சா. வேங்கடராமைய
ரவர்கள். ௨௧௮

நந்தர் நிதியம்:—

„ R. ரெங்காச்சாரியரவர்கள். ௬௫௫

நிலப்பொறை:—

„ T. S. முருகேசப்பிள்ளையவர்கள். ௨௩௩

பதார்த்ததீபிகை:—

„ அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை
யவர்கள். ௮௩, ௫௩௬

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு:—

„ சிவபாதமவர்கள். ௨௨௪

பரிசோதனைத்தொடர்:—

„ ரெ. இராமையங்காரவர்கள். ௩௨௩

பிழைதிருத்தம்:—

பத்திராதிபர். ௮௮, ௧௮௪

பிழைதிருத்தம்:—

௩௯௪, ௪௫௮

புத்தகமதிப்புரை:—

௮௬, ௨௫௬, ௩௨௮, ௫௬௪, ௬௬௬

மக்களது உடம்பின்
உயர்வும் அதன் பாது
காப்பும்:—

ஸ்ரீமத், ஊ. சா. வேங்கடராமைய
ரவர்கள். ௬௮௭

மங்களவாழ்த்து:—

„ N. V. சுந்தரராஜையரவர்கள்
B. A. L. T.
சு. நல்லசிவன்பிள்ளை. ௬௫௮
௬௬௬

தை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்
கத்தின் பதினாறுவது
வருடக்கொண்டாட்
டம்:—

பத்திராதிபர். ௫௯௯

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப்
பரிசைகளின் தேர்ச்சி
விபரம்:—

மாட்சிமைதங்கிய மதுரைத்தமிழ்ச்
சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதி
யவர்கள். ௫௦௪

மனுமுனிவர்காலத் துச்சலப்பிரளயம்:—	}	ஸ்ரீமத், வே. ஜோ. தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள். M. R. A. S. உரு	
மாகீர்த்திகாமதிரூப ணம்:—	}	„ அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை யவர்கள்:—	க
முதல் இராஜராஜ தேவர் துலாபாரம்:—	}	„ T. A, கோபிநாதராவ் அவர்கள். M. A.	களஉ
Literary Notice:—	„	T. K. நாகராஜராவ் அவர்கள். அசு	
வஞ்சி:—	„	Row Bahadur. K. S. ஸ்ரீநிவாஸபிள்ளையவர்கள்.	சக
வஞ்சிமாநகராராய்ச்சி:—		பத்திராதிபர்.	கள
வஞ்சிமாநகர்:—	}	„ ரா. இராகவையங்காரவர்கள், சேதுசம்ஸ்தானவித்வான்.	கசுஎ, நகரு, சருக
வானியாறு:—	„	அ. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்கள். சசக	
விடை:—	„	முருகவேள்.	உருக
வித்யாபரிபாலன சங்கம்:—	}	„ ராம. ராமசாமிசெட்டியா ரவர்கள்.	ருகந

செந்தமிழ்ப் பதினைந்தாந்தொகுதியில் வெளிவந்த நூல்:—
(முற்றப்பெறுதது.)

பழமொழி மூலமு முரையும்:—	}	பத்திராதிபர்.	க, ச பகுதிகள்.
----------------------------	---	---------------	----------------

செந்தமிழ்ச்சிறப்பு

காப்பு.

வநாயகர்ஆத்.

செந்தமிழின் சீரினையுஞ் செந்தமிழ்ப்பா வாணரையுஞ்
செந்தமிழ் பாவிக்குஞ் சீலரையுஞ்—செந்தமிழிற்
பாபப் புகுமுன் பணிந்து கரிமுகனை
நாடித் துணைபெற்றோம் நாம்.

(1)

திருமால்.

மையலற மைத்துனற்கு வாய்மைத் தெளியுட்டித்
துய்யநெறி காட்டித் துயரோட்டும்—மெய்யருளுந்
தண்குருகூர் வேதத் தமிழ்மாதன் பண்பருகிக்
கண்பெருகு நீர்த்துளியுங் காப்பு.

(2)

சிவபெருமான்.

ஆறன் றழைத்துதவி யன்பன் விடாய்தீர்த்தான்
மாதன் மருகன் மதுரோசன்—நீறனியுஞ்
சொக்கன் தமிழின் சுவைதேர் முதற்கவிஞன்
எக்கணத்து மெம்முளத்த னே.

(3)

முருகக்கடவுள்.

வித்தகர்கள் போற்றிழை மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனை
முத்தமிழ் மாமுனிக்கு முன்விரித்த—உத்தமனைத்
தேவாதி தேவனைச் செந்தில் வளர்குகளை
நாவாரப் பாடியரு னாடு.

(4)

அங்கயற்கணம்மை.

செப்பருஞ் செந்தமிழின் சீரினையான் பாவலரு
மொப்பவே பாட வுறுந்துணையாப்—பொற்பதுமச்
செங்கையிற் கோலேந்தித் தென்மதுரை பாவிக்கும்
அங்கயற்க் கணம்மை யருள்.

(5)

கலைமகள்.

வெண்கலையும் வெண்மலரு மேனிப் பிரிதலிலாப்
பண்குலவு யாழ்வரும் பாணியோ—டொண்கலைதேர்
செந்தமிழ் வாணர் தினமு மனமகிழ
வந்தருளுஞ் சுந்தரியை வாழ்த்து.

(6)

தமிழ்த்தெய்வம்.

ஆய தமிழ்மொழியை யன்ணையைத் தெய்வத்தைத்
தூய கவிமலர்க ளேயே—ஏயநறுங்
கண்டுங் கனிதேனும் பாலுங் கலந்தமொழி
கொண்டங் கதன்பெருமை கூறு.

(7)

நூல்.

ஆதித்தன் முன்மின் மினிபோலா மத்தமிழை
யோதிப் பயனெ னுணர்மினென—வாதித்துச்
சுத்தமிட் டாங்கிலமே சால்புடைத்தா மென் றுரைக்கும்
உத்தமரு மெத்த வுளர்.

(1)

தாயார் பினியிற் றளர்வுற்ற லாதரித்து
நோய்தீர்த் திடாதவளை நொந்திகழுந்—தீயார்போற்
செந்தமிழைத் தாய்மொழியைச் சீறிப் பழிகுறும்
நிந்தைநம தென்றுணர்மி னே.

(2)

✓ சுற்றோரும் நாவலருங் கண்ணியுமென் றெண்ணித்தஞ்
சொற்றோறு மாங்கிலச் சொற்கலக்கு—மற்றோருந்
தென்மொழியைக் கைவிட்டார் தெய்வ மெனத்திகழும்
இன்மொழியைத் தாயை யிகழ்த்து.

(3)

பத்திரிகை வாயிலாற் பண்டிதரார் பாமரரால்
வித்தைபயி லுஞ்சிறுவர் வேட்கையா—லெத்திசையுஞ்
சென்றுலவு மாங்கிலம்போற் செந்தமிழுஞ் சீர்பெருகி
பென்றுலவு நாடெங்கு மே.

(4)

செந்தமிழை யாங்கிலத்தார் சீர்தூக்கிச் செப்பிடநா
மெந்தமொழி யென்றதனை யெண்ணுது—நிந்தித்தல்
பெற்றா ளருமை பிறருரைக்க வன்பவன்பார்
பற்றா விழிஞரியல் பாம். (5)

தம்மதமுந் தந்நாடுந் தம்மொழியும் வேறெனினும்
ஆம்ம தமிழ்மொழிக்க ணர்வமுறுஞ்—செம்மனத்தன்
மேனாட்டுப் பாதரியாம் வீரமுனி போற்றமிழாய்ந்
தானாப் புகழ்படைத்தா ரார். (6)

வங்காள மிந்தி மகராட் டிரமுதலா
மங்கா தொலித்து வளர்மொழியுந்—தங்குறுபண்
சிந்தவரு மாந்திரமுஞ் செந்தமிழு மேனையவும்
இந்திய யாழி னிசை. (7)

வனை மொழிநன் கிசைப்பத் தமிழினிசை
நன முறுத விழுக்கன்றே—கானவிசை
கற்றார் செவிக்குக் களிப்பூட்டும் பண்ணியலைப்
பற்றாத யாமென் பயன். (8)

எங்கும் பரவி யிசைபெறுஉ மாங்கிலத்தைத்
தங்கட் குறுதுணையாத் தாங்கொண்டு—பொங்குபயன்
பெற்றுமவர் தாய்மொழியைப் பேணியுஞ் சீர்பெற்றார்
மற்றமொழி மாந்தர் மகிழ்ந்து. (9)

வித்தைக்குப் பொன்னே விழுப்பயனென் றாங்கிலத்தை
நத்தித் தமிழ்மொழியை நாடாநாம்—பித்தராய்க்
காவலனை நம்பிக் கணவனைக் கைவிட்ட
பாவையினுக் கீடானோம் பார். (10)

எத்துணைச் சீருடைய வேனும் பிறமொழிநம்
சித்தத்துட் டேங்கித் தெனியூட்டும்—புத்தமுதாய்ச்
சிந்தைக்குக் தேனுய்ச் செவிக்கினிதாய்ச் சீர்பெறுநம்
சொந்தத் தமிழாமோ சொல். (11)

மற்றமொழி பற்பலவு மாண்புடைய வாயினுநம்
 நற்றமிழுக் கிடாமோ நானிலத்தீர்—சற்றிவருங்
 கோளுட் சிறிதென்னினுங் கோலக் குளிர்மதியே
 நீளிருளை நீக்கமே னின்ற. (12)

அண்ட மலையளவா வாதித்த னேரணுவாக்
 கொண்ட ககோளமெனுங் கோல்வான்—மண்டலத்தில்
 ஞாலத் தவர்பரிதி நாடியே சீர்பெறுதல்
 போலத் தமிழ்நம் புகல். (13)

தங்கிருளை நீக்கத் தரணிதனைத் தான் சுழன்றே
 யெங்கு மிரவியொளி யேற்றிடல்போற்—சங்கையறத்
 தத்தமக் கேற்புடைத்தார் தாய்மொழியிற் றும்பயின்றே
 உத்தம ரேற்ப ரொளி. (14)

பன்னாட் பயின்ற மனம் பற்றுறினு மற்றமொழி
 யென்னுரு நந்தமிழுக் கிடாமோ—தந்நாவிற்கு
 கேற்றசுவை யொன்றே யிருமுன்ற னுள்விழைந்து
 போற்றுவரான் மாந்தர் புகித்து. (15)

தங்குலமுந் தம்மதமுந் தந்நாடுந் தம்மொழியும்
 பொங்கியதிர் நீர்க்குழ் புவியின்கண்—எங்குறினு
 மாந்தர் மனத்தை வயப்படுத்துந் தன்மைபவாற்
 கார்தமெனத் தம்பாற் கவர்ந்து. (16)

விண்ணின் வருதாரை மேவா மணஞ்சுவையை
 மண்ணன் குதவ மருவுறுமால்—எண்ணுங்கால்
 ஞாலத்தெந் தூலு நமக்குப் பயன்றருமே
 சாலத் தமிழ்மொழிக்கட் சார்ந்து. (17)

வெற்பின் விழுந்தொழுகும் விண்டாரை வெள்ளமாய்
 நற்பய னல்கு நதியாகுஞ்—சொற்பொருள்சேர்
 எத்தகைய வான்கலையு மேற்றமிகு தாய்மொழிசார்ந்
 துத்தமருக் கூட்டு முரம். (18)

கண்ணுருந் தாய்மொழியிற் கர்ணும் பலகலையு
கண்ணார் பிறமொழியை நாடுதலென்—கண்ணாடி
தோற்று கணியிற் சுவைவருமோ பொன்மலரி

னற்ற முளதோ நவில்.

(19)

பண்ணுருந் தாய்மொழிக்கட் பாவும் பலகலையு
மெண்ண ரயன்மொழிச்சீ ரேற்றிடுதன்—மண்ணாடிப்
பெய்யாது மாரி பெருங்கடலிற் பெய்தற்றே

யுய்யா ததன லுலகு.

(20)

எண்ணும் பிறகலை எய்திடினும் தாய்மொழிக்க
ணுண்ணுங் கலையே யுயர்ந்தோங்கும்—மண்ணின்விழ்
மாரி பருகி வளர்வித்தே வானோங்கி

ஆரும் நிழன்மரமு மாம்.

(21)

* நன்றாய்ந் துரைத்திடுமி னும்பரத கண்டமெலாம்
வென்ற ளரசோ விழுமியசீர்—குன்றது
நாற்றிசையும் போற்றவரு நம்ஷேக்ஸ் பியர்மொழியோ
யேற்ற மிரண்டினுளயா தென்று.

(22)

ஆங்கிலமார் தம்மொழிக்க னார்வமுற் றோர்கலைஞன்
ஓங்க வினவியசீ ருய்த்துணர்ந்தும்—பாங்குறுந்
தாய்மொழியைச் செல்வத் தமிழ்மொழியைக் கைவிட்டோம்
சேய்பழிக்கிற் றுய்க்கென் சிறப்பு.

(23)

இக்காலத் தெங்கு மிசைத்தோங்கு மெம்மொழிக்கு
முற்காலத் துள்ள முதுமொழியாய்த்—தக்காரும்
போற்றுந் தமிழின் பொலிவைப் புகல்வேம்யாம்
சாற்று முரைகேண்பின் சற்று.

(24)

மன்னு நெடுமால் வரையுங் குணகடலுங்
கன்னித் துறைபாய் கனைகடலும்—மின்னிமுகி
லார்க்கு மலைநாடு மாங்குதனக் கெல்லையா
வேற்குந் தமிழ்நா டிது.

(25)

தக்கவட மால்வரையைத் தாழ்த்திக் கடவுள்குழாம்
நிற்க வுயர்திசையை நோக்கி—முக்கணஞர்
இட்ட பணியேற் நெழில்சேர் பொதியமமர்
சிட்ட னளித்ததமிழ் தேர். (26)

இருபொருளு நாற்பாவு மைந்திணையு மேற்ற
மருவுமொன் பான்சுவையும் வாய்த்தே—பெருமிதஞ்சேர்
மும்மன்னர் காப்புடைத்தாய் முச்சங்கத் தோங்குதமிழ்க்
கம்மவினை கூறலரி தாம். (27)

முத்தமிழ்ச் செல்வியவன் மூவா வுலகினிடை
நித்த முவந்து நிலவுறுமே—உத்தமரோ
டங்கத் தினரா யமரு மரனருளாற்
சங்கத் தரங்கத்துச் சார்ந்து. (28)

நெற்றித் தழற்க ணிமலன் நிருக்கவிக்குங்
குற்றத்தைக் கூறிக் குணந்தேருஞ்—சொற்றிறஞ்சேர்
வல்லார் கழகம் வளர்த்தநம் வண்டமிழ்நூல்
கல்லா ருணரார் கவி. (29)

தஞ்சமென நாடித் தமைச்சாரும் பாவவருக்
கஞ்ச லெனவே யபயமீந்—தினசுவைசேர்
சொற்பொருள ணிப்பொலிவுஞ் சோரா தளித்திடலாற்
கற்பகமைங் காப்பியநூல் காண். (30)

சேமப் பொருளென்பர் செந்தமிழ்ப் பாவாணர்
காமுற் றணியுங் கலனென்பர்—தோமற்ற
தொல்காப் பியமென்னுந் தூய தமிழ்நூலைப்
பல்காலங் கற்றோர் பயின்று. (31)

காப்பியமே யாராங் கரையே யிலக்கணமாம்
வாய்ப்ப வகுத்தவுரை வாய்க்காலாம்—நாப்பயிலும்
பாவாணர் சொல்வனமே பண்ணையா மெய்நெறியே
தவாப் பலனா முயிர்க்கு. (32)

பாரம் பெரிதெனினும் பண்பார் சிறுகிறையிற்
தேரும் படிக்கற்போற் நிண்ணியமெய்—சாரங்
கருத்தைச் சுருக்கத்திற் காட்டிமு தாட்டி
கிருத்தத் தமிழிற் றெளி. (33)

முப்பாற் கடலு முகந்தகிரு வள்ளுவரை
யொப்பா ருலகி லுளர்கொல்லோ—உப்பாருஞ்
சிற்தக் கடலுகர்ந்த தெய்வக் குறுமுனிவன்
ஆற்ற லரிதன் றறி. (34)

தாசரதி மாசரிதத் தண்கடலுண் டின்பொருள்பெய்
தாசுகவி வீசிவிரிற் தாற்றொழுக்காய்—வாசமலி
சந்தமணி சிந்துந் தமிழ்முனிலாங் கம்பனருள்
செந்தமிழிற் சிந்தை செலுத்து. (35)

மற்றிறமும் விற்றிறமும் வாய்ந்தபெருந் தம்பியரைப்
பெற்றிருந்தும் பற்றார் பிழைபொறுத்த—கொற்றவன்மன்
மாசரிதம் பேசுவரு வண்ணமொழி வில்லிதமி
மோசைநனி வீசுகவி யோது. (36)

விஞ்சைமிகு வஞ்சரின வேறுபுப் வேலெடுத்துச்
செஞ்சுமரிற் பஞ்சாச் சிதறடித்தோன்—இன்சரிதக்
கந்தமது சிந்துங் கவிநாதன் கச்சியப்பன்
செந்தமிழிற் சிந்தை செலுத்து. (37)

பொன்னி பரவும் புனனா டனும்பரவத்
தன்னை மதியார் தமையடக்கிச்—சொன்னயஞ்சோர்
கோவையுலா வந்தாதி கூறும் கவிக்கூத்தன்
நாவை மறந்திடுமோ நாடு. (38)

ஒலியும் பொருணலமு மொக்கத் தொனிக்கும்
பொலிவு மணிவளமும் பூண்டு—பலகலைதோர்
தாய்ந்தோ ரகத்தெளிவி னுழந்தே யமிழ்தொழுகிப்
பாய்த்தோடு மேனளவெண் பா. (39)

உள்ள முருகி யுரைததும்பி மெய்ம்மறந்து
கள்ளமி லின்பக் கடலாடி—அள்ளிவரு
போதத் தெளியுட்டும் பொய்யாத மெய்யன்பர்
வேதத் தமிழ்மொழியை மேவு. (40)

நாதனையுந் தூதுவிடு நற்றமிழை வையைவரு
மோதலையின் மீதெதிரு முத்தமிழைப்—போதமிகு
தொண்டர்தந் தோத்திரமும் பாசரமுந் தோய்ந்துகமழ்
வண்டமிழை யுண்டு வழந்து. (41)

பத்திப் புனல்பெருகப் பாயுந் திருத்தொண்டர்
சித்தத் தெளிவிற் றிளைத்தாடிப்—புத்தமுத
மன்ன வவர்ச்சித மாரந்தே யவராளாம்
நன்னிழல் சார்வீர் நயந்து. (42)

அண்டர் குழாம்போற்று மாறுமுகா வென்றுருகித்
தொண்டன் அருணகிரி தோத்தரிப்ப—மண்டுதிருச்
சந்தமுந்த வந்துசிந்தச் சர்க்கரைதேன் பால்கனியும்
பிந்தமுந்து செந்தமிழைப் பேண். (43)

அட்டாக் கரத்தா னரங்க னகமகிழ
மட்டார் பிரபந்த மாலையெட்டும்—கட்டாகச்
சாத்து மணவாள் தாசன் கவியனைத்தும்
நாத்தமும் பேற நவில். (44)

முருகன் திருவருளான் மூங்கைவாய் பேசப்
பெருகுங் கவிமாரி பெய்தே—நிருபருமே
கொண்டாட் வந்த குமர குருபரன்போ
ஹண்டோ கவிஞ ருரை. (45)

(இன்னும்வரும்.)

N. V. சுந்தரராஜையர் B. A., L.T.,

உதவிக்காரியதரிசி, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்.

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது பிள்ளைப்பாட்டு என்று சொல்லப்படும். பாட்டுடைத்தலைவனது குழவிப்பருவத்தை வருணிப்பது. இத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழானது மற்றைப்பிள்ளைத்தமிழ்களைப்போலன்றி நாயனார் திருவுலாப்போங்காலத்துப் பாடப்படுவதாகும்.

ஆடவல்லான ஸ்ரீதியாகேசப்பெருமானது திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குத் தைப்பூசத்துக்கு முந்திய பத்துநாட்களிலும் திருவுலாச்செய்வித்து சுவாமி நடைவானத்து வரும்போது

கொக்க ரைகுழல் வீணை கொடுகொட்டி

பக்க மேபகு வாயன பூதங்கள்

ஒக்க வாட லுகந்துடன் கூத்தராய்

அக்கி னோடர் வார்ப்பரா ரூரே.

(திருநாவுக்கரசு. திருக்குறந்தொகை.)

என்ற திருவாக்குக்கொப்ப முதற்பத்தியில் இப்பிள்ளைத்தமிழில் நாள் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு பருவமாகப் பத்துநாளிக்கும், பத்துப்பருவமாக நூலைழுடிப்பதோடு, இரண்டாவது பத்தியில் கொடுகட்டியும், முன்றாவது பத்தியில், கொடுகட்டியும் அடுத்தடுத்து வீணையும், குழலும், கொக்கரையும் வாசிப்பதும் வழக்கமாம். தைப்பூசத்திருவிழா, முன்னாளில் மிக்க விமரிசையாக நடைபெற்றதென்பது முதற்பிரகாரத்துச் சுவரில் வடபுறம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் சாசனங்களால் நன்கு தெளியப்படும். இக்காலத்து, நாவலமே கோலாக்கொண்டு நம்மின நண்ண ஓடம்விட்டபெருமானைத் திருவுலாச் செய்விக்கும்போதுதான் பங்குனி உத்திரத்திருவிழாவுக்கு தேர்முகூர்த்தம், பந்தர்க்கான் முகூர்த்தம் முதலியன செய்வித்துக்கொண்டு, தீர்த்தமருளச்செய்து, திரும்புகையில் இப்பிள்ளைத்தமிழையும் பாடும்படி செய்கின்றனர். இது இன்றும் நடைபெற்றுவரும் வழக்கமாம்.

* இந்த வாத்தியம் இப்பொழுது முயற்கோடாயிற்று. இந்த வாத்தியம் வாதிக்க கேட்டேனும் அறிந்த முதியோரும் சிலர் உளர்.

இனி, இந்நூலிற்கண்ட சிலவிசேடங்களாவன.

கன்கொலை நீக்கிக் கடவுட் காப்புச்
செங்கோரை தாலசப் பாணி முத்தம்
வாராணை முதல வகுத்திடு மம்புலி
சிறுபறை சிற்றில் சிறுதே ரென்னப்
பெறுமுறை யாண்பாற் பிள்ளைப் பாட்டே. என்றும்

மங்கலம் பொலியுஞ் செங்கண் மாலே
சங்கு சக்கரத் தரித்த லானுங்
காவற் கடவு ளாத லானும்
பூவினட் புணர்த லானுமுன் கூறிக்
கங்கையும் பிறையுங் கடுக்கையும் புணையுமை
பங்கனென் றிறைவனைப் பகர்ந்து முறையே
முழுதுல ழீன்ற பழுதறு மிமயப்
பருப்பதச் செல்வியை விருப்புற வுரைத்தும்
நாமகன் கொழுநன் மாமுதி ஊர்தி
யொற்றைக் கொம்பன் வெற்றி வேல
னெழுவர் மங்கைய ரிந்திரை வாணி
புருத்திர ரருக்கர் மருத்துவர் வசக்கன்
பூப்புனை பூர்தியிற் பொலிவோ ரனைவருங்
காப்ப தாகக் காப்புக் கூறல்.

என்பன இலக்கணமாகவிருக்க, இந்நூலுடையார், இவ்வழியைவிட்டு
தோணியப்பர், திருநீறு, சொக்கலிங்கப்பெருமான், சிற்சத்தி, விராயகக்
கடவுள், குன்றங்கொன்றகொற்றவன், பொய்கை, பன்னிருதிருப்பெய
ரும்படைத்த பழம்பதி, பதிகம், சட்டைநாதர், மற்றைத்தெய்வங்கள்
என்றபடி பதினொரு திருப்பாட்டாற் செய்திருக்கின்றார்கள். இதற்கு
முன்னர் இவ்வாறு விதிவிலக்காகக் காப்புக்கூறிய பிள்ளைத்தமிழை
யான் பார்த்திலேனாயினும் பின்னோர் பலர் இதனைப் பின்பற்றி நடந்
துளார். இப்பாக்களிற் சில ஈண்டு தருகின்றும்.

காப்புப்பருவம்.

தோணியப்பர்.

கார்மேவும் பொழில்சூழும் கதிர்மாட வீதிக்
கழுமலத்தார் பெருவாழ்வைக் கவுணியனைக் கமலத்
தார்மேவுந் திருப்புயத்துச் சைவசிகா மணியைச்
சம்பந்தப் பெருமானைத் தமிழ்க்களிற்றைப் புரக்க
பார்மேவு மறைவாழத் திருப்பொய்கைக் கரையிற்
பவளவாய் திறந்தழுத பசங்குதலை கேட்டுச்
சீர்மேவுந் திருத்தோணி யழகோடு மிருந்தார்
சென்றுமழ விடையுடனே சின்றதிருநிலையே.

(5)

சோக்கலிங்கப்பெருமான்.

அலையார் புனல்குழ் கூடலிலன் தருகத் திரளைக் கழுவேற்றுங் [பான்
கலையார் செஞ்சொற் தமிழ்ப்பெருமான் காழிப் பெருமான் தமைக்காப்
தொலையா நீதித் திருநீற்றுச் சொக்கப் பெருமான் நம்பெருமான்
மலையான் மகளார் தனிப்பெருமான் மன்றுளாடும் பெருமானே. (௩)

சிற்பத்தி.

இருளுருவ மா லுத்தி யமுதாக்கி வான்றேவர்க் கூட்டவு
மெழுதரிய நான்மறை எயன்வாக்கி லாய்ந்தோதிக் காட்டவு
மிரவியெழு பார்பொதியு மிருணீக்கி வான்றேர்விட் டோட்டவு
மிசைபுனையு மாமுனிவர் தவவாய்ப்பு நீங்காமற் பார்க்கவு
மருவுமத யானைபல திசைகாத்தல் பாங்காகக் காக்கவும் [வும்
வடகனக மால்வரையின் முறைகோத்தல் வான்பாரைப்பார்க்க
மருகிவிடு வார்களிடு பஸியேற்கு மாண்டாருக் கோட்டினில் [தும்
வருநெல்லீரு நாழிகொடு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்தானைப் போற்று
அரியசிவ ராகவனை யொழுகாற்றி லூர்ந்தோடத் தாற்கரை
யணைபவரு மாமணியை* முகிலார்த்த கோன்குணைப் போக்கிய
வதிமதுர வாசகனை வழிகாக்கு மாண்டாலத் தாற்பழ
மருள்புரியு மாதவனை யழல்வேட்கை முன்றாய முத்தொழில்
கருதுசுதர் வேதியனை யருணீற்றை யாங்கானக் காட்டிய
கமலதர நாயகனை யலைவாய்க்குள் வீழ்ந்தோடத் தாற்கவி
கமிகயிடு சேவகனை வயல்குழ்த்த பூங்காழித் தோற்றிய
கவுணியகு லாதிபனை யமண்வேட்டை போந்தானைக் காக்கவே.()

பதிகம்.

செய்யமலர்த் திசைமுகனுந் திகிரிதரித் தோனுந்
தேடரிய திருவுருவைத் திருவிரன்முன் னிறுத்தி
யையனிவ னெனன்காட்டி யமுதமுத முண்டான்
..... நமதென்ற பெருமானைக் காக்க
வைகைநதிக் கெதிர்படப்பக் கனல்குளிரக் கிடப்ப
மாமுனிவர் தொழுதரற்ற நான்மறையின் சீர்த்த
பையரவின் விடந்தீர்ப்பப் பனைபழுப்பப் பார்ப்பப்
பானாறுந் திருப்பதிகம் பதினாறு யிரமே.

(௧)

* மாமுனியை (பி-ம்.)

தருமத்தின் வழிபிழைத்தார் புரமெரித்துச் சிலர்க்குத்
தரத்துறையும் பதங்கொடுத்தோ னறத்துறையி னனித்த
திருமுத்தின் சிவிகைமிசை யசையவரு மணியைச்
சேவித்தங் குடன்வருவார் செங்கமலத் தயன்மால்
பருமத்தக் கனியானைத் திசையெண்ம ரருக்கர்
பன்னிருவ ருருத்திரர்கள் பதினொருவர் மறைநூற்
கருமத்து மருத்துவராங் கோரிருவ ரெழுவர்
கன்னியர்க ளெனவுரைக்கும் கனககலா திபரே.

(கக)

ஒருமலைச் சாபம்வளை யத்திரி புரஞ்செற்ற
வும்பர்நா யகனருளின
லோரா யிரங்கதிரக ஞடையசூ ரியரடைய
வுடனிருந் தனைய வொளி சூழ
பருமணிக் காலினொடு பலகோடி வெண்டிங்கள்
பாரித்த தனைய தாளப்
பந்தரிற் பட்டிச் சுரத்தன்று குலவவரு
பரசமைய குலகாலனீ

தருமலர்த் தாதுவிரி தாமரைக் காடுமெழு
தாணீல முங்குமுதமுந்
தந்தமண நாறுமுலை தந்தவுமை யாளொடு
தடம்புனற் கரையிலுதவுந்
திருமுலைப் பால்நாறு சிகாழி நாடாளி
செங்கீரை யாடியருளே
செழுநான் மறைத்தலைவ திருஞான சம்பந்த
செங்கீரை யாடியருளே.

(உ)

வசையற வோங்கிய வொருதிரு வோங்கலின் வந்தே தன்றோளின்
வலிமையெ லாஞ்செய முனிவினில் வீழ்ந்து நரம்பா லென்பாறு
மிசைபல தோன்றிய குரன்முதல் வாங்கி யிலங்கே சன்பரட
வினிவரு திங்கென வெறிபடை யீந்தவன் மைந்தா மெனகாவில்
நசையுடன் மேய்ந்தின வெருமைகள் மாங்கனி நின்றே தின்றாலும்
நலனுட னீன்றதன் மகநினை வார்ப்பெரு நண்பால் வெண்பால்கள்
திசைக ளெலாஞ்சொரி புகலிய ராண்டகை செங்கோ செங்கீரை
செருவினில் வென்றெழு மருகர் குலாந்தக செங்கோ செங்கீரை. (1)

திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்;

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை.